

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

Ławnik SN Arkadiusz Sopata

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w L. SSR J. C. oraz

sędzi Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku A. C. i jej obrońcy,

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na rozprawie w dniach: 30 maja, 16 listopada i 19 grudnia 2023 r.

sprawy dyscyplinarnej A. C. sędziego Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku obwinionej o to, że:

1. w dniu 14 lutego 2014 r. we W. woj. I. podrobiła dokument w postaci wyroku w sprawie [...] Sądu Rejonowego w C. w ten sposób, że dokument ten sporządziła określając datę jego powstania na dzień 10 lutego 2014 roku oraz podpisała go pomimo tego, że wyrok w tej sprawie w dniu 10 lutego 2014 roku nie zapadł, gdyż rozprawa w sprawie [...] Sądu Rejonowego w C. została odroczonego do dnia 21 marca 2014 roku, a następnie tak podrobiony dokument załączyła do akt sprawy jako prawdziwy,

tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.)

2. w dniu 26 lutego 2014 roku w W. woj. [...], jako funkcjonariusz publiczny - sędzia, a więc osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w postaci protokołu rozprawy w przydzielonej jej do rozpoznania sprawie [...] Sądu Rejonowego w C., poświadczyla nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 10 lutego 2014 roku w wymienionej wyżej sprawie poprzez wskazanie, że:

- „Sąd postanowił przeprowadzić rozprawę,”

- „protokolant odczytał wniosek o ukaranie,”
- „Sąd postanowił odczytać wyjaśnienia obwinionego, które odczytała Przewodnicząca,”
- „Sąd postanowił odczytać zeznania świadka, które odczytała Przewodnicząca,”
- „Sąd postanowił uprzedzić o możliwości zakwalifikowania czynu z aktu oskarżenia z innego przepisu,”
- „Sąd postanowił uznać za ujawnione określone dowody,”
- „po sporządzeniu został w sprawie ogłoszony wyrok, którego odpis zarządzono doręczyć „obwinionemu”,”

podczas, gdy żadna z wymienionych czynności nie miała faktycznie miejsca, gdyż rozprawa w sprawie [...] została odroczone do dnia 21 marca 2014 roku,

tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.)

3. w dniu 23 czerwca 2014 roku w W. woj. [...], działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach rozpraw w sprawach Sądu Rejonowego w C., IX Wydziału Zamiejscowego we W.: [...], w ten sposób, że:

- w protokole rozprawy z dnia 13 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Sąd postanowił na podstawie art. 404 § 2 k.p.k. prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, postanowienie powyższe ogłoszono, sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy prokuratora o dopuszczenie dowodu z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 4, 11-11v, 16, 18-20v, 21-22v, 23-31v, 32-40, 41-43, 44-46, 47-47v, 48-54, 54v-55v, 70-73, 98, 100-101v, 103-105, 108-109, 132-133, 137-143v, 160-161v, 175, 193-200, 200a, 200b, 200c, 201-228, 247a-247d, 248-249v, 261, 507-509, 581-583, 592, 593-593v, 594-596, 630- 631, 793-794v, 818-819”,
- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-9, 13, 21, 23, 28, 29, 30-30v, 31, 33, 49, 85”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-8v, 10-11, 18, 20-22v, 28, 42”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...], iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-3v, 7-9v, 13-16”

podczas, gdy wskazane wyżej zdarzenia procesowe nie miały miejsca, jednocześnie chcąc, by inne ustalone osoby, tj. protokolanci uczestniczący w rozprawach we wskazanych dniach w tych sprawach, poświadczyli nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, nakłaniała ich do tego

tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.)

postanowił

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.) umorzyć postępowanie dyscyplinarne przeciwko A. C. - sędzi Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku, o zarzucane jej delikty dyscyplinarne z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.) opisane wyżej w pkt 1 – 2, wobec stwierdzenia, iż sprawczyni nie popełniła wymienionych wyżej deliktów dyscyplinarnych;

2. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.) umorzyć postępowanie dyscyplinarne przeciwko A. C. - sędzi Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku, o zarzucany jej delikt dyscyplinarny z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.) opisany

wyżej w pkt 3, wobec stwierdzenia, iż stopień jego szkodliwości społecznej jest znikomy.

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dla Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w L. wystąpił do Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w L. z wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko A. C. - sędzi Sądu Rejonowego w C. – obecnie w stanie spoczynku, o czyny polegające na tym, że:

1. w dniu 14 lutego 2014 r w W. woj. [...] podrobiła dokument w postaci wyroku w sprawie [...] Sądu Rejonowego w C. w ten sposób, że dokument ten sporządziła określając datę jego powstania na dzień 10 lutego 2014 roku oraz podpisała go pomimo tego, że wyrok w tej sprawie w dniu 10 lutego 2014 roku nie zapadł, gdyż rozprawa w sprawie [...] Sądu Rejonowego w C. została odroczone do dnia 21 marca 2014 roku, a następnie tak podrobiony dokument załączyła do akt sprawy jako prawdziwy, tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.);
2. w dniu 26 lutego 2014 roku w W. woj. [...], jako funkcjonariusz publiczny - sędzia, a więc osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w postaci protokołu rozprawy w przydzielonej jej do rozpoznania sprawie [...] Sądu Rejonowego w C., poświadczyła nieprawdę w protokole rozprawy z dnia 10 lutego 2014 roku w wymienionej wyżej sprawie poprzez wskazanie, że:
 - „Sąd postanowił przeprowadzić rozprawę,”
 - „protokolant odczytał wniosek o ukaranie,”
 - „Sąd postanowił odczytać wyjaśnienia obwinionego, które odczytała Przewodnicząca,”

- „Sąd postanowił odczytać zeznania świadka, które odczytała Przewodnicząca,”

- „Sąd postanowił uprzedzić o możliwości zakwalifikowania czynu z aktu oskarżenia z innego przepisu,”

- „Sąd postanowił uznać za ujawnione określone dowody,”

- „po sporządzeniu został w sprawie ogłoszony wyrok, którego odpis zarządzono doręczyć „obwinionemu”,”

podczas, gdy żadna z wymienionych czynności nie miała faktycznie miejsca, gdyż rozprawa w sprawie [...] została odroczone do dnia 21 marca 2014 roku,

tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.);

3. w dniu 23 czerwca 2014 roku w W. woj. [...], działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach rozpraw w sprawach Sądu Rejonowego w C., IX Wydziału Zamiejscowego w W.: [...], w ten sposób, że:

- w protokole rozprawy z dnia 13 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Sąd postanowił na podstawie art. 404 § 2 k.p.k. prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, postanowienie powyższe ogłoszono, sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy prokuratora o dopuszczenie dowodu z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach 4, 11-11v, 16, 18-20v, 21-22v, 23-31v, 32-40, 41-43, 44-46, 47-47v, 48-54, 54v-55v, 70-73, 98, 100-101v, 103-105, 108-109, 132-133, 137-143v, 160-161v, 175, 193-200, 200a, 200b, 200c, 201-228, 247a-247d, 248-249v, 261, 507-509, 581-583, 592, 593-593v, 594-596, 630- 631, 793-794v, 818-819”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-9, 13, 21, 23, 28, 29, 30-30v, 31, 33, 49, 85”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-8v, 10-11, 18, 20-22v, 28, 42”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...], iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-3v, 7-9v, 13-16”

podczas, gdy wskazane wyżej zdarzenia procesowe nie miały miejsca, jednocześnie chcąc, by inne ustalone osoby, tj. protokolanci uczestniczący w rozprawach we wskazanych dniach w tych sprawach, poświadczyli nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, nakłaniała ich do tego

tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.)

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2019 roku, sygn. akt [...], stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Izbie Dyscyplinarnej (k. 1004, t. VI).

Równolegle do postępowania dyscyplinarnego, o te same czyny, prowadzone było postępowanie karne przeciwko A. C. – sędzi Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku, o sygn. akt [...].

Postanowieniem z dnia 21 września 2016 roku, w powyższej sprawie o sygn. akt [...], prokurator umorzył częściowo śledztwo w sprawie dokonanego w dniu 23

czerwca 2014 roku w W. woj. [...], w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przez funkcjonariusza publicznego - sędziego Sądu Rejonowego w C., a zarazem na podstawie art. 149 § 1 k.p.k., jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu - protokołu rozprawy z dnia 13 czerwca 2014 roku w sprawie [...] przeciwko J. K. oskarżonemu o czyn z art. 207 § 1 k.k., protokołu rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] przeciwko M. B. oskarżonemu o czyn z art. 27c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 roku o rybactwie śródlądowym, protokołu rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] przeciwko R. H. oskarżonemu o czyn z art. 178a § 1 k.k. oraz protokołu rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] przeciwko A. K. oskarżonemu o czyn z art. 178a § 1 k.k., przekroczenia swoich uprawnień poświadczając w nich nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a mianowicie:

- w protokole rozprawy z dnia 13 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Sąd postanowił na podstawie art. 404 § 2 k.p.k. prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, postanowienie powyższe ogłoszono, sąd postanowił oddalić wnioski dowodowe prokuratora o dopuszczenie dowodu z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody z opinii oraz postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 4, 11-11v, 16, 18-20v, 21-22v, 23-31v, 32-40, 41-43, 44-46, 47-47v, 48-54, 54v-55v, 70-73, 98, 100-101v, 103-105, 108-109, 132-133, 137-143v, 160-161v, 175, 193-200, 200a, 200b, 200c, 201-228, 247a-247d, 248-249v, 261, 507-509, 581-583, 592, 593-593v, 594-596, 630- 631, 793-794v, 818-819”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-9, 13, 21, 23, 28, 29, 30-30v, 31, 33, 49, 85”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...] zapisania, iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów

zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-8v, 10-11, 18, 20-22v, 28, 42”,

- w protokole rozprawy z dnia 23 czerwca 2014 roku w sprawie [...], iż „Na pytanie przewodniczącej strony nie domagały się odczytywania dowodów zgromadzonych w sprawie oraz Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania w całości dowody na kartach: 1-3v, 7-9v, 13-16”

w sytuacji gdy zdarzenia te nie miały miejsca, a nadto chcąc aby protokolanci sądowi A. M. i A. K. poświadczili w ten sposób nieprawdę nakłaniania ich do tego, czym działała na szkodę interesu prywatnego J. K., M. B., R. H. i A. K. oraz interesu publicznego rozumianego jako zaufanie do organów wymiaru sprawiedliwości i powaga sądu, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. wobec braku wymaganego zezwolenia na ściganie (k. 398-398v, t. III).

W uzasadnieniu w/w prawomocnego postanowienia argumentowano, iż Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] uchwałą z dnia 11 kwietnia 2016 roku nie zezwolił na pociągnięcie A. C. – sędziego Sądu Rejonowego w C. do odpowiedzialności karnej za czyn opisany w sentencji postanowienia o umorzeniu z uwagi na to, że cechuje się on znikomym stopniem społecznej szkodliwości i nie stanowi przestępstwa.

W dalszym toku prowadzonego postępowania karnego o pozostałe czyny opisane na wstępie w pkt 1 i 2 wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, prokurator prawomocnym postanowieniem z dnia 4 maja 2020 roku, [...], umorzył śledztwo przeciwko sędzi w stanie spoczynku A. C., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. „wobec stwierdzenia, że sprawca nie popełnił przestępstwa” (k. 1889-1903, t. X).

W uzasadnieniu postanowienia prokurator argumentował, iż powołani w sprawie biegli psychiatrzy B. R. i M. W., którzy w niniejszym postępowaniu badali podejrzaną i uprzednio zawnioskowali konieczność przeprowadzenia obserwacji sądowo-psychiatrycznej, po ponownej analizie zgromadzonej i uzupełnionej

dokumentacji medycznej z przebiegu leczenia podejrzaną wydali pisemną opinię, z której wynika, iż w chwili czynów podejrzana A. C. miała zniesioną poczytalność. Zdaniem biegłych stan psychiczny A. C. odnośnie do zarzucanych jej czynów znosił całkowicie jej zdolność rozpoznania znaczenia czynów i zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. Biegłe zostały przesłuchane na okoliczność wydanej opinii. Zgodnie zeznały, iż badając A. C. w 2016 roku miały wątpliwości co do objawów choroby psychicznej i wtedy wnioskowały o obserwację sądowo - psychiatryczną podejrzaną. W międzyczasie pojawiła się nowa dokumentacja medyczna z hospitalizacji podejrzaną, gdzie zdiagnozowano u niej chorobę psychiczną. W dokumentacji z przebiegu jej leczenia podkreślono, iż objawy chorobowe występowały u badanej od około 4 lat. Stąd między innymi biegłe w wydanej opinii uznały, iż A. C. w chwili czynów miała zniesioną poczytalność. Dla pełnego wyjaśnienia zachodzących sprzeczności w opiniach biegłych powołano kolejny zespół biegłych psychiatrów, celem sporządzenia opinii sądowo-psychiatrycznej, co do między innymi zdolności rozpoznania przez podejrzaną zarzucanych jej czynów.

Biegli psychiatrzy P. M., W. D. i biegła psycholog J. M. w wydanej opinii z dnia 29 listopada 2019 roku stwierdzili, iż w okresie objętym zarzutami (w okresie 14 - 26 lutego 2014 roku) u A. C. występowały już objawy choroby psychicznej w postaci [...], których początek datują na koniec 2013 roku. Zdaniem biegłych w chwili popełnienia zarzucanych przez podejrzaną czynów obecne już były objawy choroby, [...], przekładały się na podejmowane przez nią czynności zawodowe. *Tempore criminis* podejrzana A. C. miała w chwili popełnienia zarzucanych jej czynów zniesioną zdolność rozumienia znaczenia zarzucanych jej czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli P. M., W. D. i J. M. zostali przesłuchani na okoliczność sporządzonej opinii. Podtrzymali treść opinii i wnioski końcowe. Ich zdaniem choroba psychiczna ujawniła się znacznie wcześniej, tylko w początkowym okresie nie była rozpoznawana. Później dokonano prawidłowego rozpoznania. Biegli po zbadaniu podejrzaną A. C. w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 20 stycznia 2020 roku wskazali, iż ryzyko popełnienia przez podejrzaną czynu zabronionego związanego z rozpoznawaną u niej chorobą psychiczną, przy pozostawieniu jej na wolności ocenili jako niskie. Pozostawienie podejrzaną A. C.

na wolności - przy kontynuacji rozpoczętego leczenia ambulatoryjnego - nie stanowi zagrożenia dla porządku prawnego.

Biorąc pod uwagę, iż dokumentację medyczną z przebiegu leczenia podejrzaney analizowały dwa niezależne zespoły biegłych psychiatrów, którzy w pisemnych opiniach wskazali jednomyślnie na chorobę psychiczną podejrzaney A. C., która w chwili popełniania przez nią czynów spowodowała zniesienie poczytalności, uznać należy, iż z art. 31 § 1 k.k. A. C. nie popełniła zarzucanych jej przestępstw. Z uwagi na powyższe oraz dodatkową opinię biegłych wskazującą, iż pozostawienie podejrzaney A. C. na wolności - przy kontynuacji rozpoczętego leczenia ambulatoryjnego - nie stanowi zagrożenia dla porządku prawnego, postępowanie karne umorzono w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec stwierdzenia, że sprawca nie popełnił przestępstwa, ponieważ dopuścił się w/w czynów w stanie niepoczytalności wyłączającej zgodnie z art. 31 § 1 k.k. przestępność czynu zabronionego (k. 1889-1902, t. X).

Zgodnie z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm.), w sprawach nieuregulowanych w Rozdziale 3 cyt. ustawy dotyczącym odpowiedzialności sędziów i asesorów sądowych, stosuje się odpowiednio przepisy części ogólnej Kodeksu karnego oraz przepisy Kodeksu postępowania karnego, z uwzględnieniem odrębności wynikających z charakteru postępowania dyscyplinarnego.

Wobec tego, w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym zastosowanie ma art. 31 § 1 k.k., zgodnie z treścią którego nie popełnia przestępstwa (a więc także i deliktu dyscyplinarnego) sprawca, który z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, nie mógł w czasie jego popełnienia rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem.

Delikty dyscyplinarne opisane na wstępie w pkt 1 – 2 sentencji postanowienia, zarzucane sędzi w stanie spoczynku A. C., pokrywają się w całości czynami zabronionymi, co do których w prowadzonym przeciwko niej postępowaniu karnym biegli lekarze psychiatrzy B. R. i M. W. oraz biegli lekarze psychiatrzy P. M.,

W. D., zgodnie zaopiniowali, iż w chwili ich popełnienia, z powodu choroby psychicznej w postaci [...], miała ona zniesioną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Przyjąć zatem należy, iż stwierdzona u sędzi w stanie spoczynku A. C. przez biegłych lekarzy psychiatrów choroba psychiczna, wyłącza jej odpowiedzialność zarówno za przypisane jej w postępowaniu karnym czyny zabronione, jak i pokrywające się z nimi delikty zarzucane jej w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym. W konsekwencji, zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – mającego odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym - należało umorzyć postępowania dyscyplinarne przeciwko sędzi w stanie spoczynku A. C., albowiem ustawa (art. 31 § 1 k.k.) stwierdza, iż czyny przez nią popełnione nie stanowią deliktu dyscyplinarnego, z powodu braku winy.

Odnośnie do deliktu dyscyplinarnego opisanego na wstępie w pkt 3 Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej ustalił, iż stopień jego społecznej szkodliwości jest znikomy. Uchybienia popełnione przez obwinioną nie dotyczyły bowiem okoliczności o zasadniczym i istotnym znaczeniu, zaś rozprawy zostały przez nią w rzeczywistości przeprowadzone. Dokonane zapisy nie skutkowały wypaczeniem materiału dowodowego i nie miały wpływu na treść zapadłych wyroków oraz nie doprowadziły do pokrzywdzenia stron. Wszystkie protokoły rozpraw zostały przez obwinioną sprostowane, a więc uchybienia zostały przez nią wyeliminowane bez szkody dla wyniku procesu i uczestniczących w nim stron.

Niezależnie od powyższego niezbędne jest podkreślenie, iż od chwili popełnienia wymienionego wyżej deliktu dyscyplinarnego upłynęło ok 9 lat. Nadto zauważyć należy, iż biegli lekarze psychiatrzy: P. M. i W. D. w opinii sądowo – psychiatrycznej stwierdzili, iż początek choroby psychicznej w postaci [...] u sędzi w stanie spoczynku A. C. wystąpił już pod koniec 2013 r. i trwała ona przez cały 2014 r.

W związku z powyższym uzasadnione jest przypuszczenie, iż także w chwili popełnienia przez nią w dniu 23 czerwca 2014 roku deliktu dyscyplinarnego, opisanego na wstępie w pkt 3, sędzia A. C. dotknięta była chorobą psychiczną w postaci [...], która wyłączała całkowicie zdolność rozpoznania jego znaczenia i

pokierowania swoim postępowaniem. Okoliczność powyższa nie mogła być uwzględniona przez prokuratora umarzającego postępowanie o czyny opisane na wstępie w pkt 1 i 2 na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., albowiem prowadzenie postępowania karnego o czyn opisany w pkt 3 uniemożliwiła przeszkoda procesowa w postaci braku zezwolenia na ściganie, co skutkowało umorzeniem postępowania karnego o ten czyn postanowieniem z dnia 21 września 2016 roku, na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. Z dużym prawdopodobieństwem można przypuszczać, iż w przypadku braku powyższej przeszkody procesowej, postanowieniem prokuratora z dnia 4 maja 2020 roku, [...], o umorzeniu śledztwa przeciwko sędzi w stanie spoczynku A. C., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. „wobec stwierdzenia, że sprawca nie popełnił przestępstwa”, zostałby objęty także czyn opisany na wstępie w pkt 3.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej postanowił, jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]